

(2003/C 268 E/014)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2718/02**af Rolf Linköhr (PSE) til Kommissionen**

(20. september 2002)

Om: Vurdering af blok 1-4 i atomkraftværket Kozlodui

Kommissionen er ved sin vurdering af atomkraftværket Kozlodui nået frem til en meget kritisk konklusion.

Hvorfor holder Kommissionen sig ved vurderingen af blok 1-4 i atomkraftværket Kozlodui ikke til Den Internationale Atomenergiorganisations konklusioner?

Har Kommissionen anvendt andre kriterier end IAEA? Hvorfor? I bekræftende fald hvilke kriterier er der tale om? Hvem har opstillet dem? Hvem har truffet afgørelser om at anvende andre kriterier end dem, som IAEA anvender, og hvornår?

Har Kommissionen truffet sin afgørelse på grundlag af en ekspertrapport? I bekræftende fald hvem er disse eksperter?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen
på skriftlige forespørgsler E-2527/02 og P-2718/02**

(29. oktober 2002)

Som svar på det ærede medlems spørgsmål ønsker Kommissionen at minde om, at G7-arbejdsgruppen for nuklear sikkerhed har betegnet visse reaktortyper, navnlig RBMK og VVER 440/230, som reaktorer uden sikkerhedsmæssige konstruktionstræk, hvilket resulterer i afvigelser, som det ikke helt er muligt at klare ved moderniseringsforanstaltninger.

Kommissionen kan nævne, at Bulgarien i det aftalememorandum, der blev undertegnet i 1999, forpligtede sig til at lukke enhederne 1-2 i Kozloduy-atomkraftværket ved udgangen af 2002 og til at lukke enhederne 3 og 4 før de oprindeligt fastsatte datoer, henholdsvis 2008 og 2010. Kommissionen erklærede, at den forstod, at dette ville betyde senest i 2006. Kravet til Bulgarien om at foretage en tidlig lukning af enhederne 1-4 i Kozloduy-værket er nu en del af EU's fælles holdning i forhandlingerne om det kapitel om energi, som medlemsstaterne har vedtaget som forhandlingsparter på tiltrædelseskonferencen. Den bulgarske regering har for nylig meddelt, at den vil lukke enhederne 3 og 4 i 2006 i overensstemmelse med EU's fælles holdning, og den anmodede om en ekspertundersøgelse af disse enheder.

Den seneste IAEA-rapport om Kozloduy-enhederne 3 og 4 blev udarbejdet efter et IAEA-ekspertbesøg på værket fra 24. til 28. juni 2002. Besøget var et supplement til tre tidligere besøg vedrørende konstruktion og drift for at vurdere alle tidligere anbefalinger og forslag, der er stillet angående enhed 3 og 4 i Kozloduy-værket, herunder sikkerhedskonstruktion, seismisk sikkerhed og driftssikkerhed. I forbindelse med de fleste af de driftsmæssige problemer erkendte sikkerhedsmissionen, at der er gjort betydningsfulde forbedringer, og kunne oplyse, at ledelsens og personalets mål er at fortsætte med at forbedre driftssikkerheden. Både undersøgelsesholdet og Kozloduy-værket erkender, at forbedringsarbejdet er en gradvis proces i forbindelse med mange af problemerne, og det vil være nødvendigt at holde fast i den nuværende holdning til sikkerhedsmodernisering i fremtiden. Rapporten nævner dog ikke, om man med resultaterne af moderniseringsprogrammer har kunnet kompensere i tilstrækkelig grad for manglerne i værkets oprindelige udformning.

Kommissionen minder også om, at det var under Rådets ledelse, at der blev udarbejdet en rapport om nuklear sikkerhed i forbindelse med udvidelsen i juni 2001 (!) som blev fulgt af statusrapport efter en ekspertundersøgelse i juni 2002. Der blev taget hensyn til de nærmere enkeltheder i det Kozloduy-moderniseringsprogram, der har været i gang i de senere år, og rapporten angav, at det nuværende program til forbedring af sikkerheden i enhed 3 og 4 vil bidrage til at begrænse de oprindelige afvigelser og sikre driften i hele perioden, indtil de bliver lukket. I begge tilfælde blev situationen og udviklingen vedrørende nuklear sikkerhed i kandidatlandene undersøgt af en ad-hoc sammensætning af Rådets atomgruppe, nemlig arbejdsgruppen om nuklear sikkerhed (WPNS). Medlemsstaterne indtog den holdning,

der er udtrykt i Rådets rapport om nuklear sikkerhed i forbindelse med udvidelsen, at denne vurdering ikke medførte »nogen kompetenceoverdragelse fra medlemsstaterne til Fællesskabet«. I rapporten bekræftede eksperter fra medlemsstaterne, at det er nødvendigt, at der indgås faste forpligtelser til lukning i forbindelse med afvigelser i forhold til sikkerhedskrav og -praksis, som anvendes generelt inden for EU.

(¹) <http://register.consilium.eu.int/pdf/en/01/st09/09181-a1en1.pdf>.

(2003/C 268 E/015)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2532/02
af Paulo Casaca (PSE) til Kommissionen**

(11. september 2002)

Om: Kommissionens rapport om modstandsbevægelser mod det iranske styre

Kan Kommissionen bekræfte, at den har udarbejdet en rapport dateret den 18. marts i år om den iranske oppositionsgruppe Mujadehin-e-Khalq?

Har Kommissionen besluttet at påberåbe sig nogen af undtagelserne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001 (¹)?

Kan Kommissionen i modsat fald forklare, hvorfor den ikke har offentliggjort denne rapport elektronisk?

Kan Kommissionen skaffe mig en kopi af denne rapport, eller hvis den ikke kan, kan den så begrunde hvorfor?

(¹) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(17. oktober 2002)

Kommissionen har ikke udarbejdet en skriftlig rapport om organisationen Mujahedin-e-Khalq (MKO). Spørgsmålet om at påberåbe sig nogle af de undtagelser, der er nævnt i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001, har ikke været aktuelt.

Udvalget om Udenrigsanliggender, Menneskerettigheder, Fælles Sikkerhed og Forsvarspolitik bad Kommissionen komme med et indlæg om MKO på udvalgets møde den 19. marts 2002. Her gav Kommissionens repræsentant en kort mundtlig redegørelse, der dannede almindelig baggrund for debatten om MKO.

Det skal nævnes, at Rådet i henhold til den fælles holdning, det vedtog den 27. december 2001 (¹), ved en fornyet gennemgang i maj 2002 besluttede at sætte MKO på listen over organisationer, hvis midler skal indefrys.

(¹) EFT L 344 af 28.12.2001.

(2003/C 268 E/016)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2786/02
af Ulla Sandbæk (EDD) til Kommissionen**

(3. oktober 2002)

Om: Sukker

1. Vil Kommissionen udarbejde et detaljeret skøn over omfanget af handlen fra mindre udviklede lande til EU på områder hvor tariffen er blevet sænket under Alt-andet-end-våben-initiativet? Skønnet skal omhandle handlen ét år før og mindst ét år efter at Alt-andet-end-våben-initiativet blev iværksat. Og vil Kommissionen desuden oplyse om den anser virkningen på handlen for at være tilfredsstillende?